

De Heiligen Barsanufius en Johannes van Gaza

6 februari

Barsanufios was een Egyptenaar die in zijn jeugd ook Grieks had geleerd. Reeds jong wilde hij monnik worden. Hij werd leerling van een vader Markellos in de buurt van Gaza in Palestina. Na diens dood vond hij niet ver daar vandaan onderdak in het klooster van abba Seridos. Hij betrok een cel buiten het eigenlijke klooster, waar hij als ingeslotene leefde. Hij sprak met niemand dan alleen met abba Seridos, die hem twee- of driemaal in de week de heilige Mysteriën en wat brood bracht, en die zijn correspondentie verzorgde. Want hij onderhield een uitgebreide briefwisseling met geestelijke kinderen die hij alleen van geschrift kende, en die zich vaak geheel aan hem toevertrouwden. Want door voortdurend gebed had hij zijn hartstochten zozeer overwonnen dat de demonen hem niet meer durfden te benaderen en zijn hart een woonplaats was geworden voor de Heilige Geest. Hij werd de grote Oudvader genoemd om zijn grote kennis van het menselijk hart en de werkzame raad die hij gaf.

Zijn eenzaamheid voerde hij zo strikt door dat hij zelfs bij ernstige ziekte geen verzorging wilde ontvangen. Ook mengde hij zich niet in geschillen tussen monniken en kloosters of in de dogmatische twisten van die tijd. Heel zijn aandacht was gericht op het persoonlijke verkeer met God in gebed en lofzang en op

het geestelijk leven van zijn kinderen, die hij bijstond met zijn innige gebeden. Door de consequente strijd tegen zijn eigen welbehagen had hij de gave van onderscheid verworven, en door zijn standvastigheid in ziekte en zwakte de gave om ziekten van anderen te genezen.

Johannes was een soort hemelse tweelingbroer van Barsanufios. Hij had over Barsanufios horen spreken, zocht hem op en bleef bij hem. Deze stond aan Johannes zijn eigen cel af en ging in een andere cel wonen, wat verder op. Hij leidde een soortgelijk ascetisch leven als Barsanufios, ontving ook alleen abba Seridos en nam deel aan de geestelijke briefwisseling. Zij dicteerden hun brieven aan abba Seridos, die er ook kopie van bijhield. Zo bleef de geestelijke briefwisseling als een kostbare schat in het klooster bewaard.

De gezondheid van Johannes was heel zwak, zodat hij de verzorging moest aanvaarden van de ziekenverzorger van het klooster, de heilige Dorotheos, een geletterd man. Johannes had ook de gave om in de toekomst te zien en werd daarom 'de Profeet' genoemd. Achttien jaar heeft de zieke Johannes gewoond in de cel van Barsanufios, altijd met een kalme geest, slechts diep ontroerd wanneer hij de heilige Gaven ontving. Zijn dood greep Barsanufios zo aan dat deze zich nu geheel en al in zichzelf terugtrok en ook op de brieven geen antwoord meer gaf.

Vijftig jaar heeft Barsanufios zo als kluizenaar geleefd; slechts éénmaal is hij op dringend verzoek van de patriarch van Jeruzalem naar de keizer gegaan. Hij wist deze af te brengen van diens plan om de orthodoxen te vervolgen die geen deel wilden hebben aan de ketterij welke verkondigde dat Christus in Zijn aardse lichaam onsterfelijk was geweest, waardoor de Verlossing haar diepte zou missen. Hij is in hoge ouderdom gestorven, tegen het einde van de vierde eeuw.